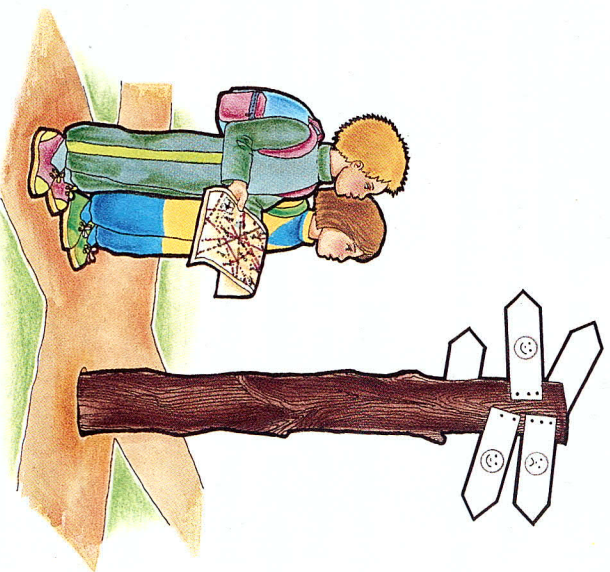

17. MŮJ POSTOJ K BOHU, LIDEM A SOBĚ

„Žijte tak, abyste se líbili Bohu. Vždyť víte, které příkazy jsme vám dali od Pána Ježíše.“
(1 Sol 4,1-2)

Mám radost!

Vašek vypravuje: „Dneska o přestávce se kluci posmívali Karlovi a chtěli ho bít. Řekl jsem si: ‚Musím se ho zastat, jinak bych byl zbabělec.‘ Postavil jsem se před Karla a řekl, že ho budu bránit, protože je můj kamarád. Kluci ho pak nechali na pokoji. Mám radost, že jsem dokázal udělat to, co je správné.“

Je mi smutno

Monika vypravuje: „Přišla za mnou Zuzka, abychom šly ven. Věděla jsem, že nemohu. Maminka mi totiž dala za úkol hlídat naši malou Veroniku. ‚Ale vždyť spí,‘ řekla

jsem si a utíkala za Zuzkou. Když jsem se vrátila, maminka už byla doma. Moc se zlobila. Veronika se totiž mezitím vzbudila a křičela tak, že z toho byla celá modrá. Mně je teď smutno. Proč jsem neposlechla ten hlas, který mě nabádal, abych byla doma? Zklamala jsem maminku. Musím to nějak napravit.“

Vašek poslechl hlas, který mu říkal, že se má kamaráda zastat, a měl z toho radost. Monika naopak udělala něco, o čem věděla, že není správné, a pak z toho byla smutná.

Jak máme poznat, co je dobré a co ne?

Bůh do nás vložil hlas, kterému říkáme **svědomí**. Svědomí nás povzbuzuje, když chceme udělat něco dobrého a varuje nás, když chceme udělat něco špatného.

Jestliže hlas svědomí poslechneme, chválí nás, jsme šťastní a máme radost. Když se nám to nepodaří, jsme smutní a svědomí nám to vyčítá. Podle hlasu svědomí poznáváme, co chce Bůh. Svědomí nás učí, jak se máme chovat k Bohu, k lidem i k sobě.

ZAPAMATUJEME SI:

Svědomí je Boží hlas v nás. Pomáhá nám poznat, co je správné a co ne. Svědomí si vychováme tím, že se snažíme poznávat Pána Ježíše a poslouchat jeho příkázání.

K výchově svědomí napomáhá každodenní zamyšlení nad tím, co se nám nepovedlo, ale také nad tím, co se nám povedlo a co jsme od Boha dostali.